

SZILÁGY-SOMLYÓ.

T Á R S A D A L M I H E T I L A P

és

A SZILÁGY-SOMLYÓ-VIDÉKI GAZDASÁGI-EGYLET KÖZLÖNYE.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK: Egész évre 4 frt. Fél évre 2 frt. Negyed évre 1 frt.	Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos: Nagy László. Segéd-szerkesztő: Hulinka Sándor.	Szerkesztőség és kiadóhivatal: Sz.-Somlyón, az ev. ref. papi háznál, hova a lap anyagi és szellemi részét illető küldemények is czimzendők. Hirdetések jutányos árban. Bélyegdíj 30 kr.
--	--	--

Pályaválasztás.

(Egy őszinte hang a szülőkhöz.)

Szilágy-Somlyó, 1887. aug. 12

Maholnap beköszönt az új tanév. Az a pár heti időköz, a mely attól elválaszt, mindenestre a legnagyobb gondot fogja adni a szülőknek arra nézve, hogy gyermekeiket minő életpályára szánják.

Midőn pályaválasztásról van szó, nagyon megfontolva lehet csak tanácsot adnunk azoknak, a kik szeretett csemetéjük sorsát annyira szívükön viselik; mert egy egész életnek irányt szabni, utat jelölni nem kis feladat akkor, ha szívünkön viseljük egy jövő értelmes generatiónak sorsát. Nem akarjuk ugy tekinteni azt, mint a parittyába tett követ, a melyet eldobunk anélkül, hogy további sorsával törődnénk; hanem dekjött akarunk adni, a mely egy kedvező szélel utnak induló hajón irányt tudjon szabni s biztos utmutató legyen a lét küzdelmei között.

A szülőkhöz van egy pár komoly szavunk. Ma, midőn a kenyérkeresetnek és az életpályának ezer neme áll előttünk, igen sajátos tünemény az, hogy a pályaválasztás sokkal nagyobb gondot ad a szülőknek, mint adott régen, ama „jó világban“, midőn két kasztrendszert között kellett választani, a melynek egyike törvényesinálás, másika pedig az östermelés volt.

Máma azonban, midőn az ur nem születik, hanem lesz, és pediglen minden esetben esze után, sokkal nehezebb dolog olyan állást kiérdemelni a társadalomban, a mely biztos jövőt és tekintélyt adjon. És pedig annál nehezebb lesz ez a feladat, mentől többen iparkodnak ugyanazon célra törekedni, t. i. hogy urrá lehessenek.

Minden nemzetnek meg van a maga saját-

sága a pályaválasztásban. Az angol a gyárakban és a tengeren érzi otthon magát; a francia legjobban áhitozik a csendes hivatal, a német a tisztí kardbojot után. Mi ösidőktől fogva specialis hajlamokkal birtunk; csak a nem rég időben is táblabíró és fiscalisságra aspiráltunk s az a rész pedig, a mely a kettő közül egyikhez sem vált be, fölesapott cliensnek — s így képeztünk csendesken jog-állanot. Ez mig egyfelől a mellett bizonyított, hogy jogérzékünk igen ki volt fejlődve, másfelől élenken mutatta azt, hogy a perelési visketettség nagyon is meg volt bennünk.

Most azonban odáig jutottunk, hogy cliens nem igen akad közöttünk, ellenben reá jöttünk arra, hogy nálunk is az idő pénz, a melyet hasznos munkával lehet legcélszerűbben értékesíteni. Hanem a munka nemében ugyancsak válogatunk ám! Egy sajátos balfogalom, hogy ugy mondjuk társadalmi ragály kerítette hatalmába nemzetünket. Mig a sajtó évek óta tele torokkal lármázik, mi magunk pedig uton-utfélen hirdetjük, hogy a nenzzettest törzsét, a melytől hazánk jövő jobbléte és felvirágzása függ, egy értelmes, művelt és szorgalmas iparos osztály képezheti csak; addig sajnálattal kell tapasztalnunk, hogy nemesak az urt osztály, hanem maga az iparos osztály is nyakra-főre arra törekszik, hogy gyermekeiből hivatalnokot, tanárt, ügyvédet és doktort faragjon. Mintha csak már eme pályákon kívül meg se lehetne élni Magyarországon!

Sok szülő egészen a balgaságig megyen ama kicsinyes és nevetséges hiúságban, hogy gyermekét minden áron tudományos pályára készítthesse. Sok olyan gyermek, a ki alig rendelkezik annyi értelemmel vagy szorgalommal, hogy az iskolában előadottakat megérthesse és sok olyan gyermek, a ki hajlamainál fogva egy-

általán nem alkalmas a tanulásra, minduntalan ezt hallja otthon szülőitől: „No megállj, ha nem tanulsz, mesterségre adlak. Majd megtanítanak ott téged!“ Mintha az iparos osztály valami lenézett, megvetésre méltó társadalmi kaszt lenne s a jámbor iparosok csupa emberevő mohikánok!

Igy aztán a gyermek egy rémképet alkot magának eme tisztességes foglalkozásról s jólrosszul iparkodik megfelelni feladatának, nehogy iparost csináljanak belőle. Elvégez egy pár gimnazialis osztályt; egy-egy classist ismétel s lehet, hogy mielőtt még az érettségi vizsgálatokig jutna, ő is beleun a tanulásba, a szülő még jobban az oknélküli költekezésbe; felnőtt koránál fogva már az iparos pályára nem léphet, már csak azért sem, mert iránta meglehetős adag ellenszenvet öntöttek belé. S mi lesz belőle? Szaporítani fogja a szédelgők és a proletárok számát.

De vegyük a jobbik, vagy ha ugy tetszik a legjobbik esetet.

Elvégzi a közép iskolákat. Nagy áldozatok árán az egyetemi tanfolyam valamelyik szakát: pl. a jogi facultást. Ekkor a szülők nagy költséggel felnevelt csemetéjük érdekében megmozgatnak minden fát, sorra vesznek minden tekintetes, nagyságos és méltóságos urat, a kiknek a révén valami dohos levegőjű irodában egy kis díjas, avagy éppen díjtalan gyakornokságot eszközölhessenek ki. A ministeri bársonyszékről álmodozó csemete csak most látja, hogy még mennyi küzdelem áll ellőtte, mig egy kis hivatalocskához juthat! Mennyit kell hajlongani, nagy urak előszobáiban várakozni, mig végre egy 600 frtos hivatal, mintegy olyan pihenő hely jut a számára, a melyből a protektioévek multán fogja talán kimozdítani, hogy az 1000, 1200 frtnál, mint végezőlnál megállapodjék.

lom! Milyen naiv a kis ártatlan!) Ne késs hát a nyilatkozással. Az idő éppen kedvez, Erzsike is tegnap lett. . . .“

— Istenség! Elhomályosodtak-e szemeim, vagy éppen megvakultam? . . „Erzsike is tegnap lett eljegyezve Berényi ur által. . .“ Ezer ördög! Hisz ezt Francziska írja!

— Igen, igen szőlt az őrnagné fülig pirosodva, — ő van aláírva: „Örökre a tied: Francziska.“

— Igen örökre az ördögöké, de nem az enyém! Hogy jutok én ehhez? Játék-e ez, vagy guny?

— Dehogy! Ez egészen komoly dolog. Nézd még alól Erzsike is ír hozzá. Az ő kézírása egészen elűt a levél íróétól. Vékony hosszukás betűk, nem oly férfias vonások.

— Csakugyan. De mit írhat: „Édes Steinacker ur! szívből örvendek, hogy választása Franczikában egy igen erényes. . . .“

Steinackher olyan dühvel csapta a földhöz az előbb összecsóskolt levelet, hogy az olyat szőlt, mint egy Uchatius ágyu.

— Tisztelem az erényeit! Oh, oh! Én vagyok megbolodulva avagy ők? . . Nem értem! s még egyet rugva a kedves levelen, haragtól és szégyentől kipirult arczczal ugrott fel a diványról, izgatottan járva végig a szobát, mig az őrnagné szinte kőbálványnya változva ült egy helyen, de végre is erőt vett rajta a kíváncsiság s felkapva a levelet, mig Leó ur indulatosan futott jobbra-balra a szobában, végig olvasá.

Végre Leó ur megállott az őrnagné előtt:

— Ennek csak te vagy az oka!

— Ó, ó! Szeretném tudni miért?

— Miért csaltál haza; hagyta volna engem ott a hadügyminiszteriumnál. Azóta biztosan iroda-

TÁRCZA.

Párhie vadászat.

Humoros elbeszélés.

Írta: Hamvai Sándor.

(Folyt. és vége)

VIII.

Eme fekvő helyzetében belenézett a szemben álló tükörbe, szép lassan lesimitotta parókáját jobbról is, balról is; azután szívtartó vett elé, azt körül jól megvizsgálta, hogy nem zuzódott-e össze tárczájában; éppen olyan lassan vágta le a végét s gondosan meggyujtva vagy két füstöt fujt a légbe. Szóval huzta, halasztotta az időt, hogy mentől tovább kéjelegessen anyja lázas türelmetlenségén s annál inkább fokozza a hatást mely valóságos mohikáni gyönyörrel s önelégültséggel töltötte el egész valóját. Hisz a mama égett a vágytól s igazi lázas izgathottság környezte.

Végre nagysokára aztán felbontotta a levelet — Na ide hallgass mama és bámulj, a hogy csak tudsz!

Illatos papíron szép apró gyöngysorok kaczerkodtak felé, melyeket Leó ur elragadtatásban ajkaihoz vitt s csókokkal borítá el s ki tudja, meddig tartott volna ez édes kéjtelgés, ha a mama, a prózai mama észre nem téríti:

— Vigyázz Leó, mert elnyalod a tintát s ki olvassa majd ell!

— Igazad van! hagyá helyben Leó ur! No ide hallgass hát! azzal maga elé terjesztve a drága le-

velet, olvasni kezdé: „Egyetlen boldogságom! (Hald ezt mama?) Lázus vallomásodból s kissé zavart nyilatkozatodból megérttem azt, a mi engem fölöttébb boldoggá teszen, elragad s a menyország üdvét érezteti velem; megértém, hogy szeretsz engem. Kíváncsi, hogy valljam be, mikép osztom-e érzelmeidet s a holnapi első próbán adjam át azt az egyetlen szócskát, a mely téged felelem, vagy lesujt, azt, hogy igen, vagy nem?! A holnapi próba elmaradván, felhasználom az időt, hogy tudassam veled, — hogy az első pillanattól szívem tied. (Isteni gyermek! Hallod ezt mama? Ugy-e az első benyomás. No lám! De lássuk tovább. . .) s csak szólanod kellett, hogy kezdedbe tegyem le reményeim, ábrándjaimat s jövőm boldogságát! (No hogy tetszik mutter?) Nem tudom ugyan, hogy mi célod lehetett, hogy e közös titkot szeretett barátnőmmel is közöld. . .“

— Hogyan hát, te szóltál erről —

— No igen, Francziskának de én azt hittem, hogy ő bele van avatva. Hisz minden szava ezt mutatta. No ez ugyan czudar felsülés. Eh, mindegy; lássuk csak tovább: . . . de én nem kutatom a végzet utait; — mert így jobb volt, — hisz ő bátorított, buzdított arra, hogy viszont szerelmemet felfedezem előttem, a mit az ő ösztönzése nélkül talán nem mertem volna, téled várva az első, részletes vallomást:“ . . .

— No lásd, igazi szerencse fia vagyok. Beh kedves ez a Francziska! Azt mondják a vén leányok önzők! Na veszek is neki a menyegzőnk napján egy oly értékes briliáns karpereczet, hogy örökre megemlékszik reá. De lássuk tovább: . . .“ De te nem ítélsz el tudom! Hisz a mi szívünk és lelünk egy, az első pillanattól kezdve. (Drága angya-

Mit mondjunk az orvosról és ügyvédről? Bizony, ezeknek is sok esztendőt kell jól-rosszul leélniök, a míg akár a medicina, akár a judícia révén „csoda-doktor“ hírnévre vergődnek.

Ez a rövid, vázlatos, de nem tulzott sötét képe annak a jövőnek, melyről a szülők csak nagyon későn nyerhetnek keserű tapasztalatot.

Mig a nagy költséggel végzett ifjaink háromszáz forintért gyakornokoskodnak, addig egy szorgalmas, értelmes iparos segéd gyárakban heti 15—20 frtot kereshet meg; a mi honként 60—80 frtnak felel meg és biztosít az illetőnek egy független s olyan életpályát, a melyből józan életelvek mellett családot alapíthat s pár évi szorgalmas munka mellett tisztességes vagyonra tehet szert. De egy képzett és művelt iparosnak itt csak kezdődik a pályája. Ha gyakorlati képességéhez megfelelő elméleti képességgel, iskolázottsággal bír, akkor egy gyárban mint munkavezető pár év alatt többet tehet félre, mint a mennyit ugyanazon idő alatt egy középsorsu hivatalnok, ügyvéd vagy orvos megkeresni képes. Természetesen az ilyen iparosoktól megkövetelik egy bizonyos szakiskolának a bevégzését; megkövetelik, hogy ne csak a hazai, hanem a külföldi iparosokkal versenyképes legyen. S arra, hogy a külföld iparával egy hazai iparos megismerkedjék, nem is kell semmi költség; ő két karjában olyan pénztököket viszen magával, a melylyel beutazhatja egész Európát; mert a hol pénzszerzés végett megtelepszik, egyuttal tapasztalatokat is szerez magának.

Mi tehát röviden összegezvén a fent előadottakat, egyszerűen arra kívánjuk felhívni a szülők figyelmét, hogy ne idegenítsék el gyermekeiket az iparos pályától. Higgyék el, hogy egy jó kovács, suszter vagy csizmadia többet ér egy rossz doktornál is; higgyék el, hogy ha azon összeget, a melyet gyermekeik taníttatására fordítanak, az iparos pályán való kiképzésre áldozzák, ez az áldozat nem vész el, hanem meghozza gyümölcsét. Mert ha van is szükségünk tehetséges hivatalnokra, ügyvédre, van ám szükségünk művelt, hivatásának öntudatával bíró olyan iparos osztályra is, a mely a hazai ipart valahára azon nívaura emelje, a melyen a külföld ipara áll. Minden bennmaradt krajezár azon forintokból, a melyet eddig a külföld piacára vittünk, százszorosan kamatozni fog; és valahára s egyedül csak így mondhatjuk el a nagy Széchényivel: „Magyarország nem volt, hanem lesz!“

Fejér Damasczen.

Iskolai értesítők.

A szilágy-somlyói rom. kath. magángimnázium értesítője az 1886—87. tanévről. Csák Alajos igazgató-tanár által szerkesztve hű tükrét mutatja a le-

tiszt vagyok. Már most mehetek Liptó vármegyébe zabot hegyezni! Tele beszéltem a fejemet, hogy itt ilyen s olyan parthiek vannak, így és úgy kapnak a fiatal embereken . . . s most tessék. . . Ó, ó, ó!

— De fiam gondold meg — —

— Eh, hallgass!

— De Istenem, hisz ez csak egy kis félreértés!

— Köszönöm az ilyen kis félreértéseket!

— Erzsike azt hitte, hogy Francziskát szeretted s ez is abban a hitben volt, miután őt kellett ostromolnod először. De adj hálát az égnek, hogy így volt. . .

— Hát még egy requiemet ne szolgáltatassak az édes reménységek boldog nyugalmaért?

— De lásd, két rossz közül még ez a jobbik eset. Ebből a levélből kitűnik, hogy Berényi miért volt itt két napig: megkérni az Erzsike kezét s úgy látszik, oda is ígérték.

— Ördög vigye el a fa-Jankóját. Én répából is faragok olyan embert.

— De nézd, nem jobb-e így?

— De mennyivel!

— Legalább nem kaptál kosarat. S Erzsike is komolyan hiszi, hogy te Francziskát szereted.

— Köszönöm szépen!

— Aztán azt hiszed, hogy Francziska olyan megvetendő párthie? Tudod-e, hogy tizenötezer frtja van a kovári takarékbán, azonkívül Kamuthyék állítják ki mindennel!

A hogy a mama a tizenötezer forintocskát említésbe hozta, Steinacker Leó ur kezdett egészen szolid, okos ember lenni s azon kezdte:

— Honnan tudod te azt?

— Honnan? Hát Kamuthyektől!

— De honnan veszi az a leány azt a sok pénzt?

folyt tanévnek, mely az érdemes igazgató és tanári kar szorgalmáról, odaadó buzgalmáról teszen bizonyosságot. Csák Alajos igazgató-tanár tollából „Gymnasiumunk jelene és jövője“ czimmel egy magvas értekezés nyitja meg a vaskos füzetet s ezt követi az ugyancsak általa írt „Emlékbeszéd“ a Báthory-ünnepély alkalmából, mely lapunkban is megjelent annak idején. A nagy gonddal kidolgozott és sok új adatot tartalmazó emlékbeszéd valóban megérdemelte, hogy így az elkallódástól megóvassék. A gimnázium tanári személyzete 7 tagból állott s ezenkívül minden felekezetet maga gondoskodott a hitoktatásról; így a román nyelv tanításáról is, mely heti 8 órán át lett előadva. A tananyag czél szerű beosztása s az elért eredmény valóban kielégítő és arról tesz bizonyosságot, hogy gimnáziumunk a kor színvonalán áll; az a látogatottság pedig, melynek ez évben is örvendett, azt mutatja, hogy nemcsak házagot pótol, de sőt valóságos létkérdéssé vált különösen a szegényebb sorsú vidéki és városi lakosságra nézve. Bátran elmondhatjuk ez intézetről, hogy a nyilvánossági jogot dicsőségesen kiérdemelte s olyan tanerők kezében van, melyből azt kivenni valóságos bűn volna. E mellett bizonyít az a pártfogás is, melyben részesül és az a valóban kiérdemelt bizalom, melyet benne a szülők helyeznek.

A min. rendiek vezetése alatt álló rk. főelemi iskola értesítője — ezuttal úgy tudjuk először, — Fejér Ignác gondos szerkesztésében látott napvilágot, kitől egy vallásos irányu, de szép eszméket tartalmazó értekezést, az év történetét és a tanulók érdemjegyét közli. Ez iskola méltó társa a gimnáziumnak; — gondos vezetés, jó paedagogiai rendszer és a mi fő: igazi magyar nemzeti nevelés, vallásos irány lengi át. Az érdem a derék igazgató után mindenestre ntőd Fejér Ignác urat illeti, ki semmi fáradságot nem kimélt arra nézve, hogy az iskola a min. rend eddig szerzett érdemeihez méltó legyen.

A sz.-somlyói elsőfoku ipariskola ez évi értesítője az új igazgató Szentimrey István szerkesztésében és az iparhatóság által kiadva, az igazgató szakszerű értekezésével van megnyitva. Az értekezés czime „Az ipar és kereskedelem befolyása az emberiség művelődésére;“ — szép tanulmányra és szakismeretre vall s többek közt a házi-ipar meghonosítását is sürgeti. Az év történetéből örömmel látjuk, hogy ez intézet derekas pártfogásban részesült egy egyesek, mint intézetek és társulatok részéről; e pártfogás kiérdemlésében az igazgatónak és a tanítói karnak nagy része volt, kik bizony sok vesződéssel és türelemmel vezették a felnőtt iparos tanoncok tanítási ügyét, melynek fontosságát ma már mindenki beláthatja. Az évi munkakiállítás az idén eddig példátlan eredményt ért el és az igazgató buzgósa mellett legékesebben beszél.

Különfélék.

* **Eljegyzés.** Ajtai Albert szilágy-somlyó-járásai főszolgabíró eljegyezte Krausz Regina kisasszonyt, Bölöni Sándor ügyvéd és nyomdaigazgatónak kedves és művelt sógorasszonyát, Nagy-Booskón.

* **Szent István napján.** — melyet az ország nagyobb részében, mint fontos nemzeti ünnepet ülnék meg — a helybeli rom. kath. egyház az ősi tradíciókhoz méltóan ünnepel. A rom. kath. egyház hazafias érzelmi derék lelkése, földő Trusza Lajos tartja a szent misét ünnepélyes s fényes segédlettel, tő Csicsay Lajos r. kath. káplán pedig szép egyházi beszédet tart. Az előadandó beszédet Rosty Kálmán, jőnevű egyházi író és a Jézustársaság egyik tudós tagja írta.

— Hát Kamuthy honnan veszi? Ő is csak egy jószágigazgató volt gróf Machkásyénál s onnan a nagy vagyon. Francziska pedig 10 évig volt nevelőnő s gazdag végkielégítést kapott.

— De hát hogy nem ment hát eddig férjhez! kérdé Leó ur, ki most már azon bámnlt, hogy egy 15 ezer frtos párthie, hogy maradhat ennyi időre rejtve a világ előtt.

— Furcsa! Hát te azt hiszed, hogy olyan művelt s kedves leány, mint Francziska, akárkinek a karjai közé dobja magát, csak hogy férje legyen? . . Kedves, gyöngéd lelkű nő az, bizony!

Leó ur kezdte a helyzetet nem épen kellemetlennek találni s a mama eme szavainál tetszelgő pillantást vetett a tükörbe, mintha tanácsot kérne saját énjétől. A tükörbeli alteregója pedig igen nyájasan mosolygott vissza, s azt tanácslá: „Sohse eredj te vissza abba a dohányfüstös irodába napokig görnyedni, mikor itt ur is lehetsz egy asszony mellett!“ S a tanács tetszett.

— Hm, hm . . . dünyögé Leó ur s némi viasztalódással ereszkedett le újból a díványra. De mama biztosan tudod ezt? Tudod nem szeretném a családi békételenkedést.

— No csak nem ámitlak el, nem teszek szándékosan boldogtalanná! ám olvasd el az eldobott levél végét s reá jössz magadtól. No nézd mit ír Erzsike: „Édes Steinacker ur! Szívből örvendek, hogy választása Francziskában egy igen erényes, kedves, művelt nőre esett, ki azonkívül vagyoniilag is igen kellemes viszonyok között van.“ No érted ezt?

— Igen!

„Örömöm annál nagyobb, mert épen tegnap kért meg Berényi Zsigmond s így esküvőnket együtt tartva meg, e nap a családra nézve kettős ünnep leend, ha ön is úgy akarja. Szerencsét kíván: Erzsike.“

* **A magyar minorita rend kormánytanácsa** érdemes rendfőnöke dr. Jánosy Döme elnöklete alatt folyó hó 22-én Szegeden gyűlést tart. Tárgyát e gyűlésnek tanügyi és rendiügyek képezik. Helybeli gymnasiumunk tanára Szőke Dániel is meghívott erre, mint a rendnek tanácsosa, ki f. hó 16-án el is utazott. Az érdemes rend minden oldalról törekedik haladni előre, úgy látszik versenyterre lépett, miről maga e gyűlés is bizonyosságot teszen. Sok szerencsét kívánunk a rend kormánytanácsának, óhajtjuk, hogy a jó szándék czél szerű határozatokban teljesüljön s intézkedései úgy a rend tagjai, mint a társadalomnak hasznára, megelégedésre váljanak.

* **Teljes napfogyatkozás** lesz látható f. hó 19-én pénteken. Minthogy a nap nálunk 5 óra 1 perczkor jön fel, a napkorong elsötétedése pedig már előbb megkezdődik, a tűnemény kezdete nálunk nem lesz látható. Az elsötétedés legnagyobb foka — a korong $\frac{2}{10}$ -ed része — egy negyed 6-kor áll be, s az egész napfogyatkozás egy negyed 7-kor végződik. Tehát a ritka tűnemény legnagyobb része Szilágy-Somlyón is látható — Mint halljuk többen készülnek a „Keselyűs“-re és „Pupos“-ra, hogy az érdekes látványt tovább szemlélhessék.

* **Vadászat.** Diána hiveinek ugyancsak kijut a jóból. A megyében több helyen elszaporodtak a vad-disznók és a főispán hivatalos hajtóvadászatot rendelt el, melynek következtében már egy pár nappal ezelőtt meg is tartatott az első ilyenmü kísérlet, melyen a Nimródí élveztet után szomjuhozó több egyén vett részt — eredménytelenül. Most mint hírlik, a krasznai járásban, majd a megye több részében fog folytatni a kedves és férfias sport, a mely alatt engedje Diána! — sok vaddisznó hagyja ott a fogát.

* **Gyász hírek.** Dézi tokaji Toka Ilona hosszas szenvedés után folyó évi augusztus hó 11-én d. u. fél 6 óraker, élete 27-ik évében elhunyt. — Iráti zentkirályi Balassy Pálné Kááli Nagy Ilona élete 57-ik boldog házasságának 37-ik évében, folyó évi augusztus hó 13-án d. u. 4 óraker hosszas szenvedés után elhunyt. — Rétsey Mariska élete 29 ik s boldog házasságának 7-ik évében, folyó hó 13-án esteli 10 óraker elhunyt. — Ifj. Kaizler Imre temetése f. hó 6-án a vidék általános részvétele mellett folyt le Böösházán. Boér Miklós bucsuzott el a korán elköltözöttől egy szép költeményben.

* **Köszönetnyilvánítás.** A bülgezd községi képviselő testület f. hó 13-án tartott üléséből jegyzőkönyvileg fejezi ki köszönetét mindazon nemesszívü ember társaknak, kik a f. hó 10-én községünkben pusztító tüzvész elfojtása végett a vidékről hozták siettek; kiváltképpen pedig tekintetes Ajtai Albert főszolgabíró urnak, — a sz.-nagyfalusi csendő-őrsparancsnokságnak, — a sz.-somlyói önkéntes tűzoltóegyletnek, tek. Vischán Elek főparancsnok urnak, kik a veszőly hírére a helyszínén megjelenvén, erélyes és gyors intézkedések és munkálkodásaik által a megmentés és a veszőly továbbterjedésének nehéz munkájában fáradoztak, s lehetővé tették, hogy a nagy szél által is élesztett pusztító elem semmivé nem tette községünk hajlékait és behordott takarmány és gabona készleteit. Bülgezd, 1887. aug. 15. a képviselő testület.

* **Bülgezd községében** — a tűz által károsodott 4 család számára — e hó 14-én vasárnap segély gyűjtés eszközeltetett. Az inség enyhítésére sietett forintjaival gazdag épen úgy mint a legutolsó szegény özvegyasszony is filléreivel. A leg hamarabb beállott nyomor — az éhség — csillapítására azonnal adott élelmi szereken kívül, több vászon, ruha darab és konyha eszköz mellett — felajánltatott mintegy 60 véka buza, 3 frt 75 kr. készpénz. Megjegyzendő, hogy a gyűjtés alkalmával több és pedig a legvagyonosabb gazdák nem voltak otthon a községben, kik haza érkezvén, sietni fognak károsult felebarátaik felegetésére.

— No még ezer szerencse, mond Leó ur, hogy nem is sejtí, hogy tulajdonképen őt szerettem volna.

— A hálódba keríteni. No de az is ezer szerencse, hogy az elszalasztott arany halacska helyett — —

— Egy rákot foghattam! egészíté ki Leó ur s ez az ötlet annyira megnyerte tetszését, hogy legalább öt perczig jóízűen nevetett rajta.

— S mit fogsz most tenni? kérdé az őrnagyné várakozásteljesen.

— Mit, mit? Hm . . . hm! Végre én meguntam már a czéltalan bolyongást s jobb szeretnék egy csendes, nyugalmas otthont. . . Ne félj mama! megszoktam már a nyomoruságot is s nagyon érteni fogok hozzá, hogy kell félre rakni a garast, krajezárt. Elveszem Francziskát; a hozománya kamatjából tisztességesen megélünk s olyan nyárs polgár lesz belőlem, mint akár itt szemben a „Fehér kutya.“

— Ugy, ugy kedves fiam, szólt az őrnagyné majdnem könyekre fakadva. Tehát?

— Holnap megkérem a Francziska kezét!

* * *

Némely novella-írónak megfoghatatlan s értetetlen bogara az, hogy hőseit a novella végén összeadja, hogy boldog pár legyenek. Megfoghatatlan pedig ez leginkább a nők és családós íróknál, a kik tapasztalásból tudhatnák, hogy az a novella, a mely házassággal végződik — soha sincsen befejezve.

En istenem! Hisz a legtermészetesebb, hogy az ily könnyelműen összeházasított novella-hősök és hősnőkről még csak azután lehetne egy hat kötetes regényt írni.

En már sokkal eszélyesebb vagyok; hacsak a

Hirdetések.

A 53—54—1887. közig. sz.

Árverési hirdetmény.

Ezennel közhirrre tétetik, mikép Sz.-Somlyó város felügyelete alatt álló sz.-somlyói óvoda tulajdonát tevő fekvőségek, (bolthelyiségek és tartozékai) ugyszintén a Sz.-Somlyó város tulajdonát tevő „Lobogó“ nevű vendéglő **f. évi augusztus hó 21-én d. u. 3 órakor** a városház tanácstermében tartandó nyílt árverésen haszonbérbe adatnak.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt megtekinthetők a városi főjegyzői hivatalban.

Sz.-Somlyón, 1887. augusztus 5-én.

FARAGÓ SÁNDOR,
t. ügyész.

JÓZSA OSZKÁR,
h. főjegyző,

2—2 mint kiküldött bizottság.

286—1887. szám.

Arverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t. cz. 102. §-a értelmében ezennel közhirrre teszi, hogy a szilágy-somlyói kir. járásbíróság 1901—1887. számú végzése által Krisán Tógyer javára Heller Ferencz és társai ellen 58 frt 40 kr. tőke, ennek 1886. év szept. hó 29-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 28 frt perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 353 frt 6 kr-ra becsült bolti árucikkek és szarvas-marhákából álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak

Mely árverésnek a 2050—1887. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Györtelken a község házánál leendő eszközzésére **1887. évi augusztus hó 25. napjának d. e. 10 órája** határidőül kitűztetik és ahhoz a venni szándékozők ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg: hogy az érintett ingóságok ezen árverésen, az 1881. évi LX. t. cz. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsárón alul is eladtni fognak.

Az előárvazendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t. cz. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Sz.-Somlyón, 1887. évi augusztus hó 9-én.

VIRÁG LÁSZLÓ,

1—1. kir. bíróági végrehajtó.

1270—1887. ttkvi sz.

Árverési hirdetmény.

Bród Józsefnek, mint a Braun Pinkász örökösök gyámjának néhai Nagy Zsuzsánna Kocsis Mózesnéörökösei elleni végrehajtási ügyében, a bírói árverés 600 frt tőke ennek 1881. évi márczius hó 1-től járó 8%-kamatai, 30 frt 5 kr perbeli, 6 frt 50 kr végrehajtási, 8 frt 80 kr árveréskérsi és a további költségek erejéig ezennel elrendeltetvén, határidejéül **1887. évi október hó 24-ike d. u. 2 órai** megkezdéssel a zilahi kir. törvényszék területén fekvő Magyar-Keezel községhezához kitűztetik; az árverési feltételek pedig a következőkben állapítatnak meg:

I. Elárvereltetnek szükség esetére a kikiáltási áron alul is végrehajtást szenvedő néhai Nagy Zsuzsánna Kocsis Mózesné örökösöitől a magyar-kezei 23 és 208. tjkvból a következő ingatlanok tartozékos-tól felerészben u. m.

a., a 25. 207. 267. 282. 390. 602. 649. 783. 847. 871. 915. 950. 97 9a, 1004. 1135. 1313. 1357. 1384. 1405. 1480. 1506 a. 1554. 1619. 1633. 1648. 1694. 1756. 1978. 2106. 2175. 2224. 2331. 2410. 2503. 2553. 2558. 2573. 2667. 1697. 1796. 1863. és 2355. sz. a bejegyzett ingatlanoknak néhai Kocsis Mózesné illető fele része kikiáltási ára 612 frt.

b., a 456. 469. 472. 515. 1230. és 1247. sz. a nemesi birtoknak fele, kikiáltási ára 225 frt 50 kr.

c., a 2307. és 2282 b, szám alatti erdőbirtoknak felerésze, mely a község közös legeltetési szolgáltnával terheltek, kikiáltási ára 34 frt.

II. Árverelni szándékozők (kivéte! nélkül) tartoznak a kikiáltási ár tizszáztólíját készpénzben, vagy óvadékképes értékpapirban a bírósági kiküldött kezéhez bánatpénzü! előre letenni; avagy az annak előzetes letétbe helyezéséről nyert elismervényt átadni.

III. Legtöbbet ígérő köteles a vételár felét a letütéstől egy, másik felét, melybe a bánatpénz is beszámítandó újabb egy hónap alatt, mindenkor 6% kamattal a sz.-somlyói kir. adó- mint letét hivatalnál a letét kezelési szabályrendelet szerinti eljárással befizetni.

A többi árverési feltételek ezen bíróság telekhivatalában és Magyar-Keezel községi előljárásnál a hivatalos órák alatt megtekinthetők

Kir. járásbíróság, mint telekkönyvi hatóság. Sz.-Somlyón, 1887. július 27-én.

D O B O L Y I,
kir. járásbíró.

1—1

* Nem mindennapi kalandja volt a hosszufalusi bíró „ármásának“ sem. A hosszufalusi bíró egy füst alatt a falusi kerülő hivatalát is viszi. Jól jövedelmez ám ez a tisztség és éppen összefér a bírói pálczával; tart maga mellett egy ármást (vice kerület), az végzi helyette a dolog javarészét s ezen szolgálat fejében az kapja a fizetés kisebb részét. Hanem a napokban Szilágy-Somlyón vásár volt s a princípális és vice kerülő együtt ballagtak hazafelé. Hát uramfia! Mikor a hosszuaszoí határban a Kiss Tóth Pálék tengeri földje mellett elmennének, látják, hogy egy pár disznó ugyancsak jól lakadalmazik a kukoriczában. „Aunye! nini! nem látod-e, miképpen garáználkodnak azok a disztók a tengeriben, mi?“ — kérdé a bíró uram megosóválva fejét. „Há! mán hogy ne látnám; hiszen a mint rá níztem, mingyárt észre vettem“ . . . „Na az biztosan a somlyói Paskujék disztója mind . . . Eredj csak, tereld erre — hm, nagy kárt tehettek; felbecsültetjük . . . hadd fizessen a gazdája, telik annak“ . . . Nosza pattant az ármás. Csak úgy pattogott a bocskortalp a melegtől megszijasodott árok parton, a mint lefutott a föld irányában. Egy helyt oda nyomta aztán a bot végét a part széléhez s úgy átpattant rajta, mint a gummi lapda. A bíró ez alatt rangosan végig nyult a parton egy fa árnyékában s úgy okádta a füstöt egy két krajezáros pipából, mint a masina. Magas érdeklődéssel nézte, hogy mi fog történni. Hát egyszer csak látja, hogy az ármás, a ki utközben — menet — vig kurjongatással tudatta, hogy ihol la, megy a „disztó gyenerális“ — ugyancsak széleseben, és nélkül jön vissza felé. A hány haja szála mind az ég felé áll s a szalma „vaszalikát“ a fején éppen egy ráfnyre tartják; a szemei kiülnek az üregeikből s hátra-hátra nézve ugyancsak lohol. El se tudta bíró uram képzelni, hogy mi ütött hozzá. „Hát téged mi a pusztinyá lelt? Miért nem hajtod be a Paskuj disztóit, héj?“ kiáltott elibe a bíró. „Jaj, jaj bíró uram! hebegé az ármás kéken-zölden az ijedségtől. Széllel fussunk vereset, — nem a Paskuj disztói ezek, hanem az uristené!“ „Tán az eszed ment el, vagy éppeg megbolondultál? Miféle disznók azok az uristen disznói?“ „Hát — vad-disznók!“ Erre aztán bíró uram is alló vesd el magad! — jónak látta neki iramodni az országutnak. Hát bizony egy disznót sem kísérték be.

* Az állatkertből. A tűz- és árvizkárosultak javára szent István napján rendezendő országos népiünnepély alkalmával az ünnepély területébe az állatkert is be lesz foglalva. Az igazgatóság minden intézkedést megtett, hogy a csak mostanában nagyobb számban beszerzett különféle ritkább fajú értékes állatoknak kívül egyéb meglepő látványossággal is emelve, az állatkert iránti érdeklődést, és ez által e népiünnepély érdekességét is. Többek közt sikerült megszerezni a fővárosi közönség által annyira kedvelt Merkel cirkust is, a mely a népiünnepély napján, tekintettel a vidéki közönségre, több fényes és érdekes előadást fog tartani az állatkertben.

* Tűzesetek. Folyó hó 9-én a tasnádi határon özv. Vanháziné szérűjén a villások gondatlansága miatt tűz támadván, elégett az oda összehordott buza asztag, a már készletben levő buza garmada, szóró malom, egy szekér, négy ló szerszámja és nyolcz uj zsák. A nagy szél miatt hirtelen terjedő tűzből semmit sem tudtak megmenteni. A tűz keletkezése okául pipázást gyanítanak. — Folyó hó 10-én pedig Érkörösön Vimmer József urnak elégett az udvarára rakott 150 szekér szénája, 22 kas méhe és lakóháza. Nagy szerencse, hogy a tűz tovább terjedését megakadályozhatták, mert ekkor is nagy szél lévén, az egész község a tűz martaléka lett volna. A tűz, — mint mondják, — gyermekek játékából keletkezett. Gyermekekmenház, mikor jön el a te országod!? — Vimmer ur éppen azon nap reggel ment Debreczenbe vásárra. Másnap estére jött haza s fújó szívvvel látta a nagy pusztulást.

hősök saját elhatározásukból nem követik el e könnyelmű lépést, mindvégig rajta vagyok, hogy e szerencsétlen szándékukról lebeszéljem.

De itt, ez esetben, mint a szíves olvasó is beláthatja, nem én vagyok a hibás.

A historiai hűség kedvéért tudatom hát, hogy 3 hó folytán a Kamuthy-háznál kettős menyegzőt ültek. Berényi Zsigmond a kedves és szép Erzsikét, Steinacker Leó ur pedig a művelt és szelleműs Franeziskát vezették oltárhoz. Berényi és Erzsike igen boldogok; de ám a jó Francziska is. Bezzeg kigyógyult világfájdalmából és piros pozsgás asz szonyság lett.

A világfit szenvedő Leó ur még a menyegző napján levette parókáját, a mely körülmény Francziskát tulboldoggá tette, hisz így ő is elmondhatja, a mi a fiatal asszonykáknak kedvencz megszólításuk férjeikhez: „Tata!“

Leó ur pompás nyárspolgár lett; igen szépen hizik s egyedüli szórakozása, hogy délutánonként egy pohár feketét iszik az „Arany kifliben;“ de „trinkgeldet“ sohasem ad.

Házasságuk első évfordulója reggelén, a mint tükör elé állott, örömmel kiállított fel:

— Asszony, asszony! Gyere csak!

— No mi az tatuskám?

— Nézd csak, nézd! milyen pompás két szál haj nőtt a kopasz fejem.

— Az ám! szólt Francziska elragadtatással — s milyen szép pirosak!

— Hát vajjon a kis? . . .

A fiatal asszony pirulva fogta le a csintalan kérdezősködő száját.

. . . Tessék elhinni, hogy ilyen házasfelekről soha lehet írni hat kötetes regényt.

* Szerencsétlenség az új vasuton. Folyó hó 11-én a most épülő vasutunkon nagy szerencsétlenség történt. Este 8 óra után indult a vonat T.-Szántóról, több tehherhordó üres szekereket tolván vissza N.-Károly felé. Ért-Hatvan alatt két benyügözött ló fekiúdt az utvonalon, mit a vonatvezető előre nem láthatván meg a lámpa világánál, jelt a megállásra nem adhatott. Így történt, hogy a kocsi a lovakat elgázolván, a vágányból kisiklottak s feldőltek. Egy iparos zsidó ember, ki az épületek festésével volt megbízva, azonnal meghalt. A vonatvezető halálos sérülést kapott, életéhez kevés a remény. Ezenkívül egy embernek a keze, másíknak lába tört el.

* Teljék kedve. Egy zoványi praenumeránsunk olyan nagyon szépen megkért bennünket az alábbi sorok közlésére, hogy — nem tehetünk róla, emberek vagyunk mi is! — megesett a szívünk rajta. Nem értjük ugyan egészen a dolgot, de úgy hisszük fele se tréfa. Az az írás pedig így szól: „Szörnyű baleset. Nagy szerencsétlenség történt velem a napokban, midőn a Pipis Pál novája melletti gyaloguton végig sétálva fürödni mentem a Berettyóra. Alig hogy megérkeztem a tethelyre — a folyó partjára, — hát uramfia! . . . egyszer csak hirtelen, egész váratlanul előugrik a bokor mögül egy veresess szőrű fenavad s fogát szörnyen csattogatva megtámadott és megakart onni. Hogy azonban mégis nem történt semmi bajom, és föl nem falt, azt csak annak tulajdoníthatom, miszerint a veszedelem közepett is megtudtam tartani nyugodt hidegvérűségemet; mivel látva, hogy nem jövők zavarba, a szemtelen ordas távozott. Hanem máskor csakugyan elővigyázóbb leszek, mert ha még egyszer arra megyek fürödni, viszek magammal a zsebemben egy . . . csapot; és . . . meglövöm! . . .“ (X.)

* Egy új magyar vetőgép diadala. Fővárosi levezőnk írja. Az az örvendates lendület, mely hazai gépgyártásunk terén tapasztalható, napról-napra fokozódik. E lendületről élénk képet nyújtott annak idején az orsz. kiállítás géposztálya és ott első helyen a hazai Schlick-féle gépgyár és vasöntőde részvénytársulat, melynek tárgyai még a külföld figyelmét is felkeltették. E gyár volt az, mely a Schlick-féle (Krumpach szab.) 3-as és 5-ös ekéket bevezette és 4 év alatt nemcsak 35 első díjat nyert velők, hanem a külföldi hasonló gyármányokat nagy részben kiszorította. A minap megtartott hatvani ekeversenyen e gyár eddigi diadalaihoz egy újabbat fűzött a mennyiben a Schlick-féle ekék a Calyton & Shuftleworth, Eckert, Howard, Gabie, Sack stb. félével szemben 2 első arany, 1 ezüst, 1 bronzérmét és 1 díszoklevelet nyertek. Ez alkalommal mutatta be a gyár új Schlick-Havas-féle „Triumph“ sorvezetőgépét is szabadalmazott gördülő vetősarúival, melyek a jelen volt nagyszámú szakértők közt rendkívüli feltűnést keltettek és elsőrendű aranydíszoklevéllel jutalmaztattak. E gépnek számos előnyeit itt leírni hosszadalmas volna és a Schlick-féle gyár Budapestén szívesen ad a levélben hozzáfördülő érdeklődőknek bővebb felvilágosítást. Itt csak röviden megjegyezzük, hogy a gép rendkívül egyszerű és könnyű szerkezettel bír a régi kiváltandó vetőkorongok helyett rovátkos vetőhengerekkel van ellátva, melyek valamennyi mag vetésre használhatók, a fogaskerek — a gazdák e folytonos rémei — lehetőleg kerülve vannak, a magot a vetőkészülék nem zuzza, a Schlick Kúzdényi-féle szab. gördülő vetősaruk rendkívül könnyítik a gép járását, a legtöbb talajban nélkülözhetővé teszik a tövis borona használatát, a leggyasabb földben is fennakadás és tisztogató munkás nélkül használhatók, árak aránylag kisebb, minden más szerkezetnél, szóval megbecsülhetetlen előnyökkel bírnak, különben pedig közönséges vetősarukkal is készülnek. E kitűnő gép, mely mint értesülünk, a németpatánkai kiállításán is elsőrendű kitüntetésben részesült, hivatva lesz hazai gépgyártásunknak újabb lendületet adni.

Irodalom.

* Magyarország története a népiszkolák számára. Irta Jókai Mór. Ha nem állanánk is az új iskolai év küszöbén, akkor is oly irodalmi hírként kellene e kis munkáról megemlékeznünk, mely nemcsak örömmel tölt el mindnyájunkat, de büszkévé is tesz. Mert ha oly író, mint Jókai, kinek nevét mindig tisztelettel olvassuk, kinek munkáit nemcsak élvezettel, de valósgos áhitattal lapozzuk, tollát, ragyogó tehetségét arra szenteli, hogy nemzetünk ifjúsága, a jövő büszksége, a haza reményének kezeibe kézi könyvet adjon, a mely ép azért, mert honunk történetét tárgyalja, kétszerte nagyfontosságú, — elég a tényről magáról pár szóval megemlékezni és az ország minden népiszkolája sietni fog a könyvecskét minden tanítványának azzal ajánlani, hogy nem tankönyv gyanánt olvassa, de imakönyv gyanánt, mely egyetlen és legfőbb parancsú állítja fel: „A haza mindenek felett.“ Révai testvérek budapesti könyvkiadóhivatala immár második kiadásban bocsátja közre a nagybecsű kézikönyvet, mely újabb kiadásból az első kiadás jelentéktelen hibái is elmaradtak és most ment is a könyv minden tévedéstől, mint a hogy nem téved sohasem oly irányba, mely a hazaszeretetétől terelne el bárkit is. — Ára kemény kötésben 30 kr.

— A „Képes Családi Lapok“ 47. szám tartalma: Tört szárnyakkal (Elbeszélés vége) Br. Horváth Miklóstól. Szeress csak szeress. (Költemény) Szomory Istvántól. A káromkodásról. Agyagási Sándortól. A szerelem árnya. (Beszélyke) Bizám Endrétől. Szent Mihály. (Regény, folyt.) Werner E.-től. Fordította Brankovics György. A takarékoságról. (Csevegés) A hivatás áldozata. (Humoreszk, vége) Elemértől. — Képekinkhez. — Mindenféle. — Képeink: Méhek közé került. — Ámor a konyhában. — A falu hőse. — Meléklet: „A szökevények.“ (Regény, folyt.) V. Gnál Karolintól. I. 97—112. oldal. — A borítékon: Heti naptár. — Sakktalány. — Számrejtvény. — Megfejtések. — Jutalmak. — Megfejtők névsora, stb. — Előfizethetni Méhner Vilmosnál, Budapest, IV. ker. papnövelde-utca 8. szám. Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.

Hirdetmény.

Az Osztrák-magyar banknak itt ujonnan felállított fiókja 1887. évi augusztus hó 16-án fog a sas-uteza 4. számú ház első emeletén levő helyiségekben megnyitni és az irodai órák egyelőre reggeli 8 órá-tól délutáni 2 óráig állapítottak meg.

A fióktintézet üzleti köre kiterjed:

- bankképes váltók, értékpapírok és szelvények leszámítolására,
 - váltók, értékpapírok és szelvények bizományi beszedésére,
 - váltóelfogadványok bizományi beszerzésére (az elfogadott első váltó átvétele, stb.),
 - Nagyvárad és mindkét főintézet, továbbá va-lamennyi bankfiók között bankutalványok kiállítására és beváltására,
 - alkalmas értékpapírokra való kölcsönzésre,
 - esedékessé vált, de egy évnél nem régebben lejárt szelvények kifizetésére,
 - mindennemű értékpapírokhoz való szelvény-ivek bizományi beszerzésére, a mennyiben a szelvény-ivek átvétele valamely bankintézet helyén eszközölhető,
 - értékpapírok és ércpénzek bizományi véte-lére és eladására,
 - aranynak vételére és eladására,
 - külföldi helyekre szóló utalványok bizományi beszerzésére,
 - letéteknek a főintézetekhez való elküldés vé-getti átvételére,
 - bankjegyeknek bankjegyekkel való kicseré-lésére,
 - ezüst pénznek bankjegyek iránti egyenérték-ben (al pari) való eladására — a rendelkezés alatt álló készlethez képest.
- Az osztrák-magyar bankkal való üzleti közleke-désre megállapított, kimerítő határozmányok a fiókin-tézet által kérelemre ingyen kiszolgáltatnak.
- Nagyvárad, 1887. évi augusztus havában.

Osztrák-Magyar bank.

1—1

Nagyvárad, 1887. évi augusztus havában.

Kundmachung.

Am 16. August 1887. wird das hier neu errichtete Filiale der Oesterreichisch ungarischen Bank in den im 1. Stockwerke des Hauses Nr. 4. in der Adlergasse besindlichen Localitäten eröffnet, und werden die Bureaustunden desselben von 8 Uhr Früh bis 2 Uhr Nachmittags bis auf Weiteres festgesetzt.

Der Geschäftskreis des Filiale wird umfassen.

- Eskomptirung von bankmässigen Wechseln, Effecten und Coupons,
- kommissionsweises Inkasso von Wechseln, Af-fecten und Coupons,
- kommissionsweise Einholung von Accepten (Behebung der acceptirten Primen ect),
- Austellung und Einlösung von Bankanwei-sungen, zwischen Groswarden und den beiden Haupt-anstalten, sowie sämtlichen Bankfilialen,
- Belehnung von hiezu geeigneten Werth-papieren,
- Auszahlung von verfallenen, jedoch nicht über ein Jahr fälligen Coupons,
- kommissionsweise Besorgung von Coupons-

bogen zu Werthpapieren aller Art, sofern die Behe-bung der Couponsbogen auf dem Standorte einer Bankanstalt erfolgen kann,

h) kommissionsweisen An- und Verkauf von Effecten und Münze,

i) An- und Verkauf von Gold,

k) kommissionsweise Beschaffung von Anweisun-gen auf ausländische Plätze,

l) Uebernahme von Depositen zur Absendung an die Hauptanstalten,

m) Verwechslung von Banknoten gegen Bank-noten und

n) Verkauf von Silbermünze gegen Banknoten al pari, nach Zulässigkeit der vorhandenen Mittel.

Die ausführlichen Bestimmungen für den Geschäfts-verkehr mit der Oesterreichisch-ungarischen Bank werden von dem Filiale auf Verlangen unentgeltlich ausgefolgt.

Grosswarden, im August 1887.

OESTERREICHISCH-UNGARISCHE BANK Filiale Grosswarden.

4065—1887. k. ü. szám.

A zilahi kir. ügyészségtől.

Árlejtési hirdetmény.

A zilahi kir. ügyészségi központi — to-vábbá a sz.-somlyói fiók — ugyszintén a tas-nádi s sz.-csehi és zsiói kir. járásbírósi fog-házakban letartóztatott s átlagos számítás sze-rint naponként 120—150 főre tehető rabok és foglyok jövő 1888. évi élelmezésének vállalat útján való biztosítása végett Zilahon a kir. ügyészségi iroda helyiségében folyó évi szept-ember 22-én d. e. 9 órakor nyilvános szóbeli árlejtés tartatik, — mely határidőig zárt írásbeli ajánlatok is benyújthatók.

Azok, — kik az árlejtésben részt venni kívánnak, — kötelesek készpénzben vagy ezzel egyenértékű államkötvényekben vagy földhitel intézeti zálog levelekben 300 frt bántópenzt az árlejtés vezetője kezéhez beadni s illetve ezt a zárt írásbeli ajánlatához csatolni.

Az írásbeli ajánlat, melyben az egyes éta-dag és a kenyér részletért ígért ár egymástól

elkülönítve világosan, tisztán és betűvel is ki-irandó, borítékba zárva s ajánlattevő pecsétjével 5 helyen ellátva — a zilahi kir. ügyészséghez nyújtandó be.

Midőn a versenyezni kívánók az árlejtésre ezennel meghivatnak, egyszersmind értesített-nek, — hogy az árlejtési feltételeket Zilahon a kir. ügyészségi irodában és Sz.-Somlyón a fog-ház felügyelői irodában hivatalos óra alatt meg-tekintethetik s hogy továbbá az árlejtés meg-kezdésére kitűzött óra után zárt írásbeli aján-latok többé el nem fogadtatnak.

Zilahon, 1887. augusztus 8.

GAZDA FERENCZ,

királyi ügyész.

2—3

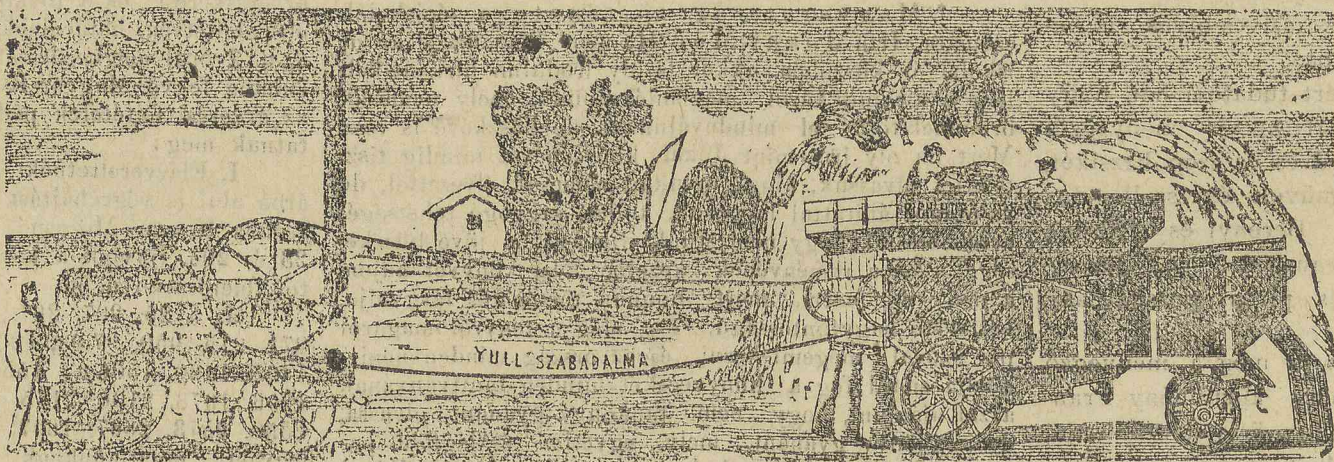

En,
CSILLAG ANNA
185 cm. hosszú óriási
Loreley-hajammal,
melyet az általam fölta-lált kenőcs 14 havi hasz-nálata után nyertem, mely megakadályozza a haj-kihullást, elősegíti a hajnövést és erősíti a hajbőrt, uraknál előse-gít egy teljes erős szá-lálnövést, rövid ideig való használat után a hajnak, valamint a szá-kálnak természetes szin-t és sűrűséget kölcsönöz és megóvjá korai őszüléstől a legmagasabb korig. — Egy köcsög ára 50 kr., 1 frt, 2 frt. Postával küldés naponként a pénz előleges beküldése vagy postautárvétel mellett az egész világba.

Csillag és Társa
B u d a p e s t, király-utca 26.

5—20

Dr. J. G. POPP udvari fogorvos	Dr. J. G. POPP udvari fogorvos	Dr. J. G. POPP udvari fogorvos	Dr. J. G. POPP udvari fogorvos
Dr. J. G. POPP udvari fogorvos	Anatherin-szájvíze 40 év óta a legkedveltebb száj- és fogkonzerválósz. Meggátolja a fogok lerakódását, eltávolítja a szájjal keletkezett szagot, felfrissíti a foghúst és elejét veszi a fogfájásnak. Ára: A nagy palacknak 1 frt 40 kr., a kisebbnek 1 frt., a legkisebbnek 50 kr.	Anatherin-fogpasztája, üvegtégelyekben. Elismert szer a fogak tisztántar-tására, a szájjal felfrissítésére és konzerválására. Ára: 1 frt 22 kr.	Aromatikus fogpasztája, nagyon kedvelt a kellemesen habzó fogszappanok barátai előtt. Kitűnő fogtisztító szer. Ára: 35 kr.
Dr. J. G. POPP udvari fogorvos	fogpora, a fogport kedvelők közt a legelterjedtebb és legkedveltebb, melytől a fogak ragyogó fehér színt nyernek Ára: 63 kr.	fogtömője (Plombe), melylyel a használati utasítás szerint bárki önmaga tömő-szölheti ki odvas fogait. Ára: 1 frt.	Növényiszappana a legkitűnőbb pipere- és gyógyszappan, mindenféle bőr-kiütés és foltok ellen. Ára: 80 kr.

HIRDETÉS.

A nagyérdemű gazdaközönséget tisztelettel értesitem, hogy gyári raktáromban mindenféle gazdasági gépet és géprészeket nagy választékban tartok és azokat rendkívül mérsékelt gyári árban, teljes jótállás s kedvező részletfizetés mellett áruba bocsátom.

Berendezett gépműhelyemben mindennemű gépmunkálatok, kazán, kovács munkák, gépjavítások, szeszygárok és gőzfürdők készítése szakszerűen teljesíttetnek.

Ércöntödémekben pedig mindenféle e szakmába vágó munkálatok, nevezetesen: harangöntések, gőz- és vízvezeteki csapok és sze-lepek, fémperselyek, kerti- és tüzfecskendők, kutszivattyúk stb. munkálatok jutányos árban készülnek.

Végre tudatni kívánom, miszerint raktáromban egy 4 lőerejű használt, de teljesen jó karban lévő, az építészeti hivatal által 5 légköri nyomásra használni engedélyezett gőzmozgony, gőzcséplővel, fűrész, hévér és fecskendővel együtt, vagy mindenik külön is, ju-tányos árban eladó, esetleg bérbe, avagy részeséplésre is kiadó.

Posner Ábrahám,

okleveles gépész és rézműves mester
Szilágy-Somlyón.

6—6